

ลักษณะนาม :
เอกลักษณ์ที่กำลังลุนลายของภาษาไทยปัจจุบัน

รศ.เดกิจ พันธุ์เดกิจอมร

ลักษณะ

： เอกลักษณ์ที่กำลังส่งสัญญาของภาษาไทยปัจจุบัน

รองศาสตราจารย์เกกิ้ง พันธุ์เกกิ้งอมรา

ก่อให้ จะอ่านเนื้อความต่อไป โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้

1. อีกหนึ่งความคิดกำจัดหนูแบบปลดสารพิษด้วยวัสดุรีไซเคิล
2. อีกหนึ่งบริการที่ไม่หยุดนิ่งจากเซลล์
3. ยังมีอีกหลายสถานีตำรวจน้ำที่ประสบปัญหาขาดแคลนเครื่องมือ สื่อสาร
4. การห่องเตี้ยใช้เชิงอนุรักษ์ จึงเป็นความพยายามหนึ่งที่จะช่วยเยียวยาธรรมชาติให้คงอยู่
5. ยังมีอีกสองสามสถานีที่น่าสนใจ เป็น แต้มเมืองเวลาพอ
6. คาดว่าจะมีสีห้าแพนเพลงติดต่อกันลับเข้ามา โปรดอดใจรอ
7. เราต้องเพิ่มการดูแลทุกสถานเอกอัครราชูปถัมภ์ให้มากขึ้น
8. เป็นอีกหนึ่งตัวเลือกที่คุณแม่บ้านให้ความสนใจมาก
9. เพียงคุณเลือก 1 ผลิตภัณฑ์จากรายชื่อด้านล่างที่คุณมั่นใจว่าเป็นเคล็ดลับความมั่นใจของเธอ
10. โดยส่วนตัวเป็นห่วงเหมือนกันในเรื่องการใช้เงินทุกการเลือกตั้ง เพราะยังมีการเลือกตั้งอีกหลายเลือกตั้ง

ข้อความข้างต้นเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน ในปัจจุบันที่เผยแพร่ในหลากหลายช่องทาง ลือมาลชนเกือบทุกแขนง ทั้งจากการรายงานข่าว จากการให้สัมภาษณ์ของนักการเมือง รัฐมนตรี พิธีกร และผู้ดำเนินรายการต่าง ๆ ทางสถานีวิทยุกระจายเสียง และสถานี วิทยุโทรทัศน์

การใช้ภาษาข้างต้น หากอ่านเพียงผิวเผินหรือรับฟังอย่างชาบฉวย จะไม่เกิดความรู้สึกอะไร เพราะสามารถสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจได้ แต่ถ้าเป็นผู้อ่านที่ใช้ความสังเกตและพิจารณาเพียงเล็กน้อย ก็จะพบว่าข้อความทั้งสิบ ข้อความดังกล่าว มีลักษณะเป็นภาษาไทยสมัยใหม่ที่ผิดแผกแตกต่างไปจากลักษณะของภาษาไทยแบบเก่าโดยทั่วไป

ความผิดแผกแตกต่างของภาษาไทยข้างต้นกับภาษาไทยที่เคยใช้มาก่อนอยู่ตรงที่การใช้ลักษณะนาม กล่าวคือภาษาไทยข้างต้นไม่ใช้ลักษณะนาม แต่ภาษาไทยโดยทั่วไปมีการใช้ลักษณะนาม

1. ลักษณะนามเป็นเอกลักษณ์ประการหนึ่งของภาษาไทย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายของ “ลักษณะนาม” ไว้ว่า “ลักษณะนาม (ໄວ) น. คำนามที่แสดงลักษณะ ของสิ่งต่าง ๆ เช่น คน ๓ คน, แมว ๒ ตัว, ชลุย ๓ เล้า, ลูกคูนโต, หมากใบใหญ่”^๑

ลักษณะนามจึงคือคำนามประเภทหนึ่งที่บ่งบอกคุณลักษณะ รูปร่าง ผิวพรรณ ขนาด และ อื่น ๆ ของคำนาม เพื่อความสะดวกในการกำหนดรูปลักษณะของนาม ต่าง ๆ โดยมีการกำหนดลักษณะนามแตกต่างกันตามสภาพที่เป็นอยู่ของคำนาม เพื่อบอกให้รู้ว่าลักษณะนามนั้น ๆ เมื่อจะเป็นลักษณะของสิ่งเดียวกันหรือ คำเดียวกัน แต่ก็มีลักษณะที่แตกต่างกันตามสภาพที่เป็นอยู่ เช่น ผ้าซิ่น หรือ ชิ้น อาจมีลักษณะเป็น “ผืน, ตัว, ถุง” แล้วแต่กรณี กล่าวคือ ถ้ายังไม่ได้ตัดเย็บ ก็ใช้ลักษณะนามว่า “ผืน” แต่ถ้าเย็บแล้ว

ก็ใช้ลักษณะนามว่า “ตัว” หรือ “ถุน”

หรือ “ปืนโต” ก็อาจเลือกใช้ลักษณะนามตามสภาพที่เป็นอยู่ว่า “ใบ, ลูก, เกา, สาย” หมายความว่า “ปืนโต” แต่ละหน่วยใช้ลักษณะนามว่า “ใบ” หรือ “ลูก” แต่ถ้านำมาเรียงชื่องกันแล้ว มีเครื่องยึดรวมเข้าด้วยกัน ก็อาจใช้ลักษณะนามว่า “เกา” หรือ “สาย”²

นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดลักษณะนามตามขนาด ความกว้าง, ความยาว, ปริมาณ, น้ำหนักหรือรูปแบบที่ใช้งาน โดยกำหนดให้ “เรียกตาม ลักษณะ” หรือ “เรียกตามลักษณะหรือลักษณะบรรจุภัณฑ์” เช่น “ด้าย” โดยทั่วไปใช้ลักษณะนามว่า “เส้น” แต่เรียกตามลักษณะหรือลักษณะบรรจุภัณฑ์ เป็น “กลุ่ม ใจ, หลอด” หรือ “พม” เรียกเป็นลักษณะนามว่า “เส้น” แต่เรียกตามลักษณะว่า “กระจุก, ปอย”³

อย่างไรก็ตาม เรายกข่าวคำนามที่เป็นคำรวม เช่น ขนม, ผลไม้, ดอกไม้ ฯลฯ ไว้โดยไม่แยกออกเป็นชนิดอย่างๆ ตามนามของสิ่งเหล่านี้ เว้นแต่มีชนิดอย่างของลักษณะนามรวมเพิ่มขึ้น หรือแตกต่างจากที่ได้กำหนดเป็นลักษณะรวมแล้ว ก็จะมีลักษณะนามย่อยเพิ่มขึ้น เพื่อบ่งบอกลักษณะของนามนั้น ๆ เช่น “ขนม” อาจมีลักษณะเป็น “ชิน, อัน, แผ่น, ตัว” หรือ เรียกตามลักษณะที่บรรจุ เช่น ถ้วย, ชาม “ขนมครก” อาจเรียกเป็น “ฝา, คู่” “ขนมจีน” เรียกเป็น “จับ, หัว”⁴ หรือเรียกตามภาชนะที่บรรจุ เช่น “จาน, เสียง, กระซู่” เป็นต้น

ตามปกติลักษณะนามในภาษาไทยจะใช้ตามหลังคำนามในสองลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 เรียกลักษณะนามไว้หลังคำนาม และจำนวนนับ ในกรณีที่ มีจำนวนนับจะเรียงไว้หลังคำนามและหน้าลักษณะนาม (นาม + จำนวนนับ + ลักษณะนาม) เช่น นักเรียน 5 คน นกอินทรี 2 ตัว มะม่วง 3 ตัน โรงเรียน 4 หลัง เป็นต้น

ลักษณะที่ 2 เรียงไว้หลังนามเพื่อเป็นการเน้นและปั่นออกลักษณะที่แตกต่างกันของนามที่อยู่ข้างหน้า เช่น นักเรียนคนนี้ นกอินทร์ตัวที่กำลังบิน มะม่วงต้นนั้น โรงเรียนหลังนั้น เป็นต้น

คำว่า “คน, ตัว, ต้น” และ “หลัง” ที่เรียงหลังคำว่า “นักเรียน, นกอินทร์, มะม่วง และโรงเรียน” จึงเป็นลักษณะนามที่ใช้เน้นและปั่นออกลักษณะของนามที่อยู่ข้างหน้าได้อย่างชัดเจน ทำให้มองเห็นภาพว่า นักเรียนมีลักษณะเป็น “คน” นกอินทร์มีลักษณะเป็น “ตัว” มะม่วงมีลักษณะเป็น “ต้น” และโรงเรียนมี ลักษณะเป็น “หลัง”

มีข้อสังเกตว่าในกรณีที่ใช้ลักษณะนามตามลักษณะที่ 1 ถ้าจำนวนนับเป็น “หนึ่ง” อาจเรียกจำนวนนับไว้หลังลักษณะนามก็ได้ เช่น “นักเรียนคนหนึ่ง” แทน “นักเรียนหนึ่งคน” หรือ “นกอินทร์ตัวหนึ่ง” แทน นกอินทร์หนึ่งตัว” เป็นต้น

เนื่องจากการใช้ลักษณะนามในภาษาไทยจะเรียงคำลักษณะนามไว้หลังจำนวนนับ ประการศัพท์กลุ่มที่ 4 จึงเรียกลักษณะนามแต่เดิมว่า “คำพูดปลายบทสั้นขยาย” เพราะเป็นนามที่อยู่หลังจำนวนนับ^๕ (สั้นขยาย แปลว่า การนับหรือ การคำนวณ)

อย่างไรก็ตาม แม้หลักการใช้ลักษณะนามจะเรียงไว้หลังจำนวนนับ แต่ในบางกรณี เราอาจใช้ลักษณะนามโดยไม่มีจำนวนนับอยู่ข้างหน้าก็ได้ ดังตัวอย่างในประโยคต่อไปนี้

1. ตอนนี้น้ำมันบนชิ้นพิเศษไว้สาระก้าวลิตรลงทะเบียน
2. เธอต้องการนำห้อมขาดเล็กหรือขาดใหญ่
3. โลกคือโลกโรงโรงไฟฟ้า
4. กุหลาบดอกใหญ่กว่าดอกเล็ก
5. รายการนี้ตัวโครงสร้างมันก็แล้วกันนะจ๊ะ

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ คำที่ใช้เป็นลักษณะนามในภาษาไทย นอกจากจะกำหนดชื่อเป็นการเฉพาะ เช่น วิกขร เรียกเป็น “รูป” เก้าอี้ เรียกเป็น “ตัว” รถประจำทางเรียกเป็น “สาย” เยลลิคอปเตอร์ เรียกเป็น “ลำ” เป็นต้น และลักษณะนามอาจเป็นคำที่ซ้ำกับคำนามที่อยู่ข้างหน้าก็ได้ ในกรณีนี้ มักเป็นนามที่เป็นสถานที่ตามธรรมชาติและสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น มหาวิทยาลัย 20 มหาวิทยาลัย, มหาสมุทร 5 มหาสมุทร, ตำบล 6 ตำบล, อำเภอ 7 อำเภอ, จังหวัด 8 จังหวัด, วัด 9 วัด เป็นต้น แต่ถ้าเป็นที่ว่าการอำเภอหรือค่ากลาง จังหวัด ใช้ลักษณะนามว่า “หลัง” เช่นเดียวกับ “โบสถ์” ไม่ใช้ว่า โบสถ์ 3 โบสถ์ เว้นแต่เป็นล้านนาว่า “ชายสามโบสถ์” ซึ่งหมายถึงการบวช 3 ครั้ง เพราะการบวชต้องทำพิธีภายในโบสถ์

จึงกล่าวได้ว่า การมีลักษณะนามใช้จัดเป็นเอกลักษณ์สำคัญประการหนึ่งของภาษาไทย นอกเหนือจากเอกลักษณ์ด้านอื่น ๆ เช่น ภาษาไทยมีตัวอักษรเป็นของตนเอง, เป็นภาษาที่มีพยางค์เดียว, มีตัวสะกดตรงตามมาตรา, มีรูปสวยงามไว้หลายตัวแห่ง, คำคำเดียวยังมีความหมายหลายอย่าง, มีเสียงสัมพันธ์กับความหมาย และเป็นภาษาดันตรี เป็นต้น

2. ภาษาไทยตระกูลอื่นก็มีลักษณะนาม

นอกจากภาษาไทยที่ใช้กันในประเทศไทยที่เรียกว่าภาษาไทยกลาง หรือภาษาไทยมาตรฐาน (Siamese) และ ภาษาไทยนอกประเทศที่เรียกว่า “ภาษาตระกูลไทย” (Tai) ของคนไทยนอกประเทศ ก็พบว่ามีการใช้ลักษณะนาม เช่นกัน

กลุ่มชนที่ได้เชื้อว่าพุดภาษาตระกูลไทย ประกอบด้วย ไทยลาว, ไทยคำ, ไทยขาว ในอินโดจีน ไทยเขินในพม่า, ไทยอาหม, ไทยคำตี, ไทยเหนือ และไทยลือในยุนนาน คนไทยนอกประเทศเหล่านี้ เป็นคนไทยที่มีพหุลักษณ์ ส่วน

ຄົນໄທຍ້ທີ່ມີເມື່ອນສືບ ເຊັ່ນ ໄທຍໂທ້, ໄທຍນຸງ, ໄທຍດໍາ, ໄທຍຂາວໃນແຕ່ງເກີ່ຍ ໄທຍໂທ້, ໄທຍນຸງ, ໄທຍເອງ ໃນກວາງລື ໄທຍນໍາ, ໄທຍລາຍ, ໄທຍຫລວງ, ໄທຍຍ້ອຍໃນຢູ່ນະນານ ຮວມທັງຄົນໄທຍ້ໃນມະນາຄາກວາງຕັ້ງແລະມະນາຄາໄທຫລຳ⁶ (ຄໍາວ່າ “ໄທຍ້” ມີ “ຍ້” ຕາມໜັກສືບອ້າງອິງ)

ໃນທີ່ນີ້ຈະຍົກດ້ວຍຍ່າງລັກຊັນນາມແລກວາໃຊ້ລັກຊັນນາມໃນພາສາໄທຍ່ນຸງ ແລະພາສາຈັງໃຫ້ເປັນຫລັກຈຸານວ່າ ພາສາໄທຍ່ຕະກູລູລືນໍ້າ ຈະ ອ່ອງ “ພາສາຕະກູລູໄທ” ກົມືກວາໃຊ້ລັກຊັນນາມເຊັ່ນກັນດັ່ງຕ່ອນປິ່ນໆ

2.1 ລັກຊັນນາມໃນພາສາໄທຍ່ນຸງ

ກວາໃຊ້ລັກຊັນນາມໃນພາສາໄທຍ່ນຸງຈັດເປັນລັກຊັນະລຳຄັ້ງຂອງພາສາ ປະກາກນີ້ ລັກຊັນນາມເປັນຄຳທີ່ໃຊ້ປະກອບນາມ ແລະເປັນເຄື່ອງນັບຈຳນວນ ຂອງນາມ ທີ່ອກລ່າວໄດ້ອີກນັຍໜຶ່ງຄື່ອງ ລັກຊັນນາມເປັນເຄື່ອງປ່ອງລັກຊັນະຂອງນາມ ແລະປະກາກສຳຄັ້ງທີ່ຕ້ອງເຮັງໄວ້ທັນນາມເສມອຕາມຫລັກພາສາຂອງພາສາໄທຍ່ນຸງ

ລັກຊັນນາມໃນພາສາໄທຍ່ນຸງແບ່ງເປັນລືປະເທດ ຄື່ອ ລັກຊັນນາມທີ່ໄປ ລັກຊັນນາມທີ່ບ່ອກຂາດແລະຈຳນວນຂອງນາມ ລັກຊັນນາມທີ່ບ່ອກລັກຊັນ ແລະລັກຊັນນາມທີ່ໃຫ້ບ່ອກເຄື່ອງຄູຕິແລະຄນົ້າ

2.1.1 ລັກຊັນນາມທີ່ໄປ ລັກຊັນນາມທີ່ໄປ ໄດ້ແກ່ ຄໍາວ່າ “an” (ອັນ, ສິ່ງ) ໃຊ້ກັບນາມທີ່ໄມ້ຮົວໃຈແລະພື້ນ ແລະ “tu” (ຕັ້ງ) ໃຊ້ກັບຄົນແລະສັດວົ້ວ ເຊັ່ນ

an mak ມີເມື່ອ	an dang	ຈຸກ
tu cang ກວາງ	tu ma	ໜມາ

2.1.2 ລັກຊັນນາມທີ່ບ່ອກຂາດແລະຈຳນວນຂອງນາມເປັນລັກຊັນນາມ ທີ່ກຳທັນດີ້ນ ທີ່ເປັນຫ່ວຍຕາມຮຽມชาຕິແລະກຳທັນດີ້ນໃຊ້ເອງ

2.1.2.1 ลักษณะนามที่เป็นหน่วยรวมชาติ เช่น “teu” “ห่อน”
“เลี้น”, “ลำ” kun “ก้อน” เช่น

slam teu fun พีน 3 ห่อน

slam kun thin ก้อนthin 3 ก้อน

2.1.2.2 ลักษณะนามที่เป็นหน่วยกำหนดชื่อใช้เองก็มีทั้งที่
บอกลักษณะได้และบอกลักษณะไม่ได้ เช่น “sik” “เมตร” “fan” “เซนติเมตร”
“ki” “กิโลกรัม”

ส่วนลักษณะนามประเภทนี้ที่บอกลักษณะได้ ก็โดยใช้คำนาม นั่น ๆ
เป็นลักษณะ ซึ่งใช้ได้ทั้งกับนามที่นับได้และนับไม่ได้ เช่น “kuk” “แก้ว” “chok”
“ถ้วย” “vet” “ช้อน” “mo” “หม้อ” “thung” “ถุง” เป็นต้น

2.1.2.3 ลักษณะนามที่บอกลักษณะ เป็นคำบอกลักษณะ
ของนามซึ่งแตกต่างจากคำบอกราดและจำนวน ลักษณะนามประเภทนี้ เช่น “neo”
“น้ำ” “thu” “หัว”

2.1.2.4 ลักษณะนามที่ใช้กับเครื่องญาติและคนอื่น ๆ คำ
ที่ใช้กับเครื่องญาติโดย ใช้น้ำหน้าคำที่เป็นเครื่องญาติ คือ

“da” ใช้กับเครื่องญาติเพศหญิง เช่น “me” “แม่”, “a” “น้า”, “ao”
“ย่า, ยาย”

“ke” ใช้กับเครื่องญาติเพศชาย เช่น “ko” “พ่อ”, “suk” “อา”,
“khong” “บุ, ตา”

“pi” ใช้กับเครื่องญาติทั้งสองเพศ “siao” “ลูกสาว”, “bao” “ลูกชาย”,
“nang” “ลูก女”, “khuoi” “เขย” เช่น

“da” me แม่, pi nang “พี่สาว”

ส่วนคำที่ใช้กับคนอื่น ๆ คือ “ong” และ “kun” โดยใช้แทนนาม
และไม่ต้องมีลักษณะนามอื่นใดอีก เช่น

1. slam kun bna เพื่อน 3 คน
2. slam ong kun คน 3 คน⁷

2.2 ลักษณะในภาษาจ้วง นอกจากภาษาไทยบุนเดส์ จากการวิจัยเรื่อง “ลักษณะในภาษาจ้วง”⁸ ซึ่งเป็นโครงการอย่างของโครงการใหญ่ เรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างชาวจ้วงและชาวไทย” พบร่วมกับลักษณะในภาษาไทย และบางคำก็ไม่มีความสัมพันธ์ทางเสียงกับคำลักษณะในภาษาไทย และบางคำก็ไม่มีความสัมพันธ์ทางเสียงกับลักษณะในภาษาไทย ซึ่งบางคำก็ทราบแน่ชัดว่า เป็นคำลักษณะในภาษาจีน⁹

ลักษณะในภาษาจ้วงแยกตามภาษาอื่นๆ ในภาษาจ้วงออกเป็นเจ็ด ภาษา คือ ภาษาจ้วงเหนือ ได้แก่ ภาษาไฟไหม ภาษาເຖິງຕາງ และภาษาหนานถาน ภาษาจ้วงใต้ ได้แก่ ຈຶ້ງຊື້, ເຕຸເປົາ, ຂົງຈວ່ວ ແລະ ອູ້ຄາງ ໃນຈຳນວນภาษาจ้วงทั้งเจ็ดภาษานี้ มีลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกันถึง 57 คำ ส่วนลักษณะที่แตกต่างภาษาใช้แตกต่างกันมีทั้งสิ้นถึง 113 คำ.

ตัวอย่างลักษณะที่มีความคล้ายคลึงกันและมีใช้ทั้งเจ็ดภาษา เช่น

1. “tu” ใช้เป็นลักษณะของสัตว์, ว่า, ผี
2. “tew / tlaw / thiw” เป็นลักษณะของสิงที่มีลักษณะยาว
3. “En / an / dan ~ dak” เป็นลักษณะของคำนามหลายประเภท ทั้งสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต เช่น คน, สัตว์, พืช, วัյยวะของคน, สัตว์, เครื่องใช้, สถานที่, ยานพาหนะ, เครื่องดนตรี, เขตการปกครอง, สิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาต¹⁰

ส่วนโครงสร้างการเรียงคำที่มีลักษณะในภาษาจ้วงเจ็ดภาษา จะเป็นดังนี้

1. นาม + ลักษณะ + หนึ่ง

kaj3 tu:1 dew 3 “ໄກຕ້າຫົ່ງ”

2. นาม + จำนวน + ลักษณนาม

kaj3 ton1 tu:1 “ไก่ 2 ตัว”

3. จำนวน + ลักษณนาม + นาม

ton1 tu:1 kaj3 “2 ตัวไก่”¹¹

มีข้อสังเกตว่า โครงสร้างแบบที่ 3 เป็นที่นิยมมากกว่าแบบที่ 2 ซึ่งเป็นลักษณะการเรียงคำของภาษาตระกูลไทยโดยทั่วไป ที่แตกต่างจากลักษณะการเรียงคำในภาษาไทยในประเทศ ซึ่งนิยมตามแบบที่ 2

โครงสร้างการเรียงคำของวลีตามแบบที่ 3 ของภาษาจังหวะมีอ่อนกับโครงสร้างการเรียงคำของวลีในภาษาไทยนุ่ง ดังที่ยกตัวอย่างไปแล้ว ว่ามีโครงสร้างดังนี้

จำนวนหนึบ + ลักษณนาม + นาม

slam ong kun “คน 3 คน”

slam kun thin “ก้อนหิน 3 ก้อน”

แสดงว่า โครงสร้างการเรียงคำของภาษาไทยนอกประเทศจะขึ้นต้นด้วยจำนวน ตามด้วยลักษณนามและนามตามลำดับ โดยมีลักษณนามอยู่หน้านามแทนที่จะเรียงไว้หลังนามเหมือนภาษาไทยในประเทศ

3. ภาษาจีนก็มีลักษณนามเช่นกัน

ในฐานะที่ภาษาจีนเป็นภาษาในตระกูลคำโดด คือภาษาที่มีพยางค์เดียว (Monosyllable language) ภาษาจีนจึงมีคำลักษณนามใช้เข่นเดียวกับภาษาไทย การใช้ลักษณนามในภาษาจีนมีรูปแบบการใช้ทั้งที่คล้ายคลึงกับภาษาไทย และแตกต่างจากภาษาไทย

3.1 การใช้ลักษณนามที่คล้ายคลึงกับภาษาไทย การใช้ลักษณนามลักษณนี้มีโครงสร้างการเรียงคำแบบ นาม + จำนวน + ลักษณนาม โครง

สั่งแบบนี้เรียงลักษณะไม้หลังนามเหมือนภาษาไทยทั่วไป เช่น

ชินแซ	หน่อ	นัง ¹²	ครู 2 คน
เก้าเกี้ย	ชา	เจียะ	ลูกหมา 3 ตัว

จะไม่เกี่ยมเรียงคำว่า “หน่อชินแซ” 2 ครู หรือ “ชาเก้าเกี้ย” 3 ลูกหมา นอกจานามที่เป็นเชื้อหรือเป็นลักษณะเฉพาะ เช่น ชื่อการเล่นไม้ชนิด หนึ่งที่เรียกว่า “จับยีก” ซึ่งแปลตามตัวอักษรว่า “12 อัน” (จับ = 12, ก = อัน, แท่ง) หมายถึง ไฟชุดหนึ่งหรือสำรับหนึ่งมีจำนวน 12 อัน (ใบ)

ตัวอย่างอีน ๆ เช่น “จับยีกมิไทย” แปลว่า “12 ปืนทอง” หรือ ปืนทอง 12 อัน , “จับชาให้เป็น” แปลว่า “13 องครักษ์” “ชาเตี้ยม” แปลว่า 3 จุด ซึ่งเป็นชื่อของสมาคมอังค์คณฑ์หนึ่งมีลักษณะเป็นรูปสามจุด

นอกจากนี้ เรายกข้อมูลตามประเพณีจีนที่นิยมกันมาก ประกอบด้วย อาหารคาว 5 อย่าง อาหารหวาน 5 อย่าง และผลไม้ 5 อย่าง อาหารคาว 5 อย่าง เรียกว่า “โงวแซ” แปลว่า สิ่งมีชีวิต 5 อย่าง คือ กุ้งมังกร, หมู, ไก่, ปลา และตับหมู ถ้าไม่มีกุ้งมังกรก็ใช้เป็ดแทน

อาหารหวาน 5 อย่าง เรียกว่า “โงวเบี้ย” แปลว่า ขนม 5 อย่าง ประกอบด้วย ขนมทึบปัง (ขนมน้ำตาล), ขนมหนึงเบี้ย (ขนมไข่), ขนมหมีเท้า (ทำด้วยแป้งข้าวเจ้ามีไส้), ขนมม้วปัง (ขนมทำด้วยข้าวขาว) และขนมทึบกี (ข้าวพองสีแดง ทรงกลางมีไส้เป็นแผ่นบาง)¹³

ส่วนผลไม้ 5 อย่าง เรียกว่า “โงวกวัย” (กวัย แปลว่า ขนม และแซกวัย หมายถึง ผลไม้) มีลักษณะพื้น แลและผลไม้ชนิดอื่น ๆ อีกสี่ชนิด ตามแต่จะหาได้

นอกจากนี้ คำภาษาจีนที่ใช้กันมากในภาษาไทยที่ขึ้นต้นคำว่า “จับ” คือ คำว่า “จับกัง” “จับฉ่าย” คำว่า “จับกัง” แปลตามตัวอักษร คือ “แรงงาน 10

ອຍ່າງ” ແຕ່ຄວາມໝາຍໂດຍປະຍາຍ ໝາຍຄື່ “ຜູ້ໃຊ້ແຮງນໍາຫຼືຜູ້ຮັບລັງທຳງານທ້າວ່າໄປ” ມີໄດ້ໝາຍຄື່ງນາທັ້ງ 10 ອຍ່າງ ເຊັ່ນເດີຍກັບຄໍາວ່າ “ຈັບຈ່າຍ” ຜຶ່ງແປລັດມາຕ້ວັກຂ່າວ່າ ພັກ 10 ທີ່ນີ້ ແຕ່ມີຄວາມໝາຍ ໝາຍຄື່ງພັກຫລາຍ ຖ້າ ອຍ່າງ ສິ່ງວາມມີໄມ່ຄຽບ 10 ອຍ່າງກີ່ເດີ

ເນັ້ນເດີຍກັບຄໍາວ່າ “ຈັບທ່າຍ” ແປລວ່າ ຂອງເບີດເຕີລີດ ຢີ້ວີ ລິນຄ້າເບີດເຕີລີດ ໄນໝາຍຄື່ງສິ່ງຂອງ 10 ອຍ່າງ ຕາມຕ້ວັກຂ່າວເຕືອຍ່າງໄດ້

ອຍ່າງໄຣກ້ຕາມ ການໃຊ້ລັກໝັນນາມໃນພາກພາຈິນຕາມລັກໝັນນີ້ ພບວ່າມີ ປະກຸບໃນພາກພາໄທເຊັ່ນເດີຍກັນ ເຊັ່ນ ດັກພົມພ່ຽນວ່າ “ສົບປາກວ່າ” ໄມ່ເທົາຕາເຫັນ ສົບຕາເຫັນ ໄມ່ເທົາມືອຄຳ ສົບມືອຄຳລຳໄມ່ເທົາທໍາເອງ”

ຫຼື ລຳນວນ ເຊັ່ນ ສົບແປດມົງກຸງ, ຮ້ອຍພ້ອພັນແມ່, ຮ້ອຍເອົດເຈືດຢ່ານໜ້າ, ເຈັດຄາບສມຸත, ສີແຜ່ນດິນ ພບວ່າບາງລຳນວນມີລັກໝັນນາມ ແຕ່ລະຈຳນວນນັບ ເຊັ່ນ ເລື່ອຟື່ນໝອນໄປ ຂະໜົບປາກຄໍາລັກໝັນນາມ ມີແຄ່ຈຳນວນນັບ ເຊັ່ນ ຍື້ຕົບສອງ ຄອງສົບສື່ (ຍື້ຕ ອື່ຈ ຄອງ ອື່ຈ ອື່ຈ ອື່ຈ ອື່ຈ 12 ອຍ່າງ ແລະ ແວ ປົກປົບຕິ 14 ອຍ່າງຂອງກາຄອີສານ) ຝົນແປດແດດສື່ (ສາພາວັກຄົນກາຄໃຕ້ ທີ່ມີຝັ້ນ ແປດເດືອນແລະ ແດດສື່ເດືອນ) ເຮືອນສາມນ້ຳສື່ (ລັກໝັນຂອງໝູ້ງົງທີ່ດີ) ສຸມສື່ສຸມທ້າ ຂັກແມ່ນ້ຳທັ້ງຫ້ ລຸ່າ

3.2 ການໃຊ້ລັກໝັນນາມທີ່ຕ່າງຈາກພາກພາໄທ ຮູ່ແບບການໃຊ້ລັກໝັນນາມ ຕາມຂໍ້ 3.2 ຈະແຕກຕ່າງຈາກພາກພາໄທ ທ້າວ່າໄປ ອື່ຈ ມີໂຄຮ່ວງການເຮືອນສົບປາກຄໍາເປັນ ຈຳນວນນັບ + ລັກໝັນນາມ + ນາມ ເຊັ່ນເດີຍກັບ ໂຄງຮ່ວງການເຮືອນສົບປາກຄໍາຂອງພາກພາໄທຢອກປະເທດ ດັກລ່າວແລ້ວ ເຊັ່ນ

ເຈົ້າ ດາ	ທ່າງ	ຕັ້ງ 1 ໃບ
ຫົວ ຕຸຍ	ຄື່ໃຊ	ສົງໂຕນ້ຳຕາລ 2 ຄູ່
ສື່ ເຊົກ	ຈ່າຍ	ພັກ 4 ທີ່ນີ້

ในภาษาไทยมีลักษณะการเรียงคำเหมือนภาษาจีนซึ่งตั้ง เช่นกัน แต่ไม่尼ym เช่น มาเรียทญิง 500 เล่มเกวียน บริยบเที่ยบว่า มาเรียของผู้หญิงมีมาก มาย จนสามารถบรรทุกเกวียนได้ถึง 500 เล่ม หรือคัดลอกในหนังสือจำนวน 2 เล่มสมุดไทย หมายถึง สมุดไทย 2 เล่ม เป็นต้น

การที่ภาษาไทยแบบเก่ามีโครงสร้างการเรียงคำเหมือนกับในภาษาไทย นอกประเทศและภาษาจีน แสดงให้เห็นถึงการมีลักษณะร่วมกันของภาษา ตระกูลไทยและภาษาจีน ซึ่งจัดเป็นภาษาตระกูลเดียวกันนั่นเอง

4. อิทธิพลที่ทำให้การใช้ลักษณะนามเปลี่ยนแปลง

จากตัวอย่างที่ยกเป็นหน้าในบทความเรื่องนี้ทั้ง 10 ข้อ ล้วนเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ลักษณะนามในภาษาไทยปัจจุบัน ซึ่งมาจากสาเหตุหลายๆ ประการ ต่อไปนี้จะกล่าวถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่ส่งอิทธิพลต่อการใช้ลักษณะนามในภาษาไทยปัจจุบัน

4.1 การใช้ภาษาในลี่อมวลชน เป็นที่ยอมรับว่าการใช้ภาษาในลี่อมวลชน เกือบทุกแขนงมีอิทธิพลต่อการ ใช้ภาษาของประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีธรรมชาติพร้อมจะเลียนแบบและเอาอย่าง ลี่อมวลชนอยู่แล้ว โดย พื้นฐาน สื่อมวลชนในที่นี่อาจแยกได้เป็นสองประเภท

4.1.1 สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสาร หนังสือพิมพ์มีภาษาของตนเองที่เรียกว่า “ภาษาหนังสือพิมพ์” โดยเฉพาะภาษาที่ใช้ในการพادหัวข่าว (Head, Head line) จะใช้ถ้อยคำล้าน ๆ กระชับมักใช้อักษรย่อหรือคำย่อ และประการสำคัญที่จัดเป็นเอกลักษณ์ของภาษาพادหัวข่าว คือ การละลักษณะนาม หรือไม่ใช้ลักษณะนาม ทั้งนี้เพื่อเป็นการประหยัดเนื้อที่ของหนังสือพิมพ์ และเพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่าน

พادหัวข่าวได้อ่านกระชับ รวดเร็ว เพราะถ้าข้อความที่พادหัวข่าวมีลักษณะนาม อปุ่ด้วยจะสิ้นเปลืองเนื้อที่มาก และทำให้ข้อความยืดเยื้อ เช่น

1. 4 ผู้ป่วยโควิด
พ้นกำหนดอันตราย
อีกคนยังน่าห่วง

(มติชน 22 มี.ค. 2543)¹⁴

หัวข่าวข้างต้น ถ้าเขียนเป็นภาษาไทยทั่วไปก็ต้องมีลักษณะนามและจำนวนให้ชัดเจน ดังนี้

“ผู้ป่วยโควิด 4 คน พ้นกำหนดอันตราย อีก 1 คน (คนหนึ่ง) ยังน่าห่วง” ซึ่งค่อนข้างยืดเยื้อและสิ้นเปลืองเนื้อที่

แม้แต่ชื่อเรื่องบทนำในเรื่องราวดีเยกวัน ก็ยังใช้ภาษาเหมือนพادหัวข่าว เช่น

- 3 เหยือโควิด สร้างความมั่นใจ

(บพนฯ มติชน 27 มี.ค. 2543)¹⁵

2. “บัญญัติ” ดองตำแหน่ง 3 รอง ผบ.ตร.
‘ลีกาภิ’ วิ่งตีนขวิดหวังเก้าอี้ 5 นายพล

(มติชน 5 พ.ค. 2543)¹⁶

พادหัวข่าวนี้ถ้าจะใช้ภาษาไทยเต็มรูปแบบต้องเพิ่มลักษณะให้กับนาม เป็น “บัญญัติ” ดองตำแหน่งรอง ผบ.ตร. 3 ตำแหน่ง ลีกาภิวิ่งตีนขวิดหวัง เก้าอี้นายพล 5 ตัว” ซึ่งเป็นข้อความที่ค่อนข้างยืดเยื้อ “ไม่กระชับ” “ไม่เหมาะสมกับ ข้อความที่ใช้พادหัวข่าว

ไม่เพียงแต่การใช้ภาษาในการพำนัชหัวขوانหนังสือพิมพ์เท่านั้นที่มีการละลักษณะนาม แม้แต่ผู้เขียนบทความและคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์และนิตยสารก็นิยมละลักษณะนาม หรือมีการใช้ลักษณะนามผิดเพี้ยนดังต่อไปนี้

1. “พระครูประชาธิปัตย์ดำเนินการปรับ ครม. ตามข้อบังคับพระครอย่างครับถ้วน ผ่านที่ประชุมของพระครที่ແນ່ນອນເຖິງ 2 ที่ประชุมด้วยกัน”¹⁷

(คอลัมน์ “เชิงอรรถฯ สтанการณ์” มติชน 13 เม.ย. 2543)
คำว่า “ที่ประชุม” ทำหน้าที่เป็นลักษณะนาม ซึ่งน่าจะใช้ว่า “แห่ง” ในบทความคอลัมน์เดียวกัน แต่คุณละเว้น มีเนื้อความบางตอนดังนี้

2. “เฉพาะหัวข้อการสำรวจที่ว่า “ภาพลักษณ์ 2 หัวหน้าพระครการเมือง ในสายตาประชาชนผู้มีลิทธิเลือกตั้งในเขต กทม.” และอีกตอนหนึ่ง

3. “เพราะว่า 2 หัวหน้าพระครอันเป็นประเด็ชนของการสำรวจ...”¹⁸

(คอลัมน์ “เชิงอรรถฯ สтанการณ์” มติชน 5 พ.ค. 43)
ข้อความว่า “2 หัวหน้าพระครการเมือง” และ “2 หัวหน้าพระคร” ก็คือ “หัวหน้าพระคร หรือหัวหน้าพระครการเมือง 2 คน” ในการใช้ภาษาท้าวไป

4. “สับປະດและอ้อยส่วนใหญ่ปลูกอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน มีการจัดการที่เป็นระบบกาวการปลูกข้าว เพราะทั้งสองพืชชนิดเป็นวัตถุดินป้อนโรงงานอุตสาหกรรม”¹⁹

(คอลัมน์ วรรณภูมิ “ค่าโลหุยดำเนินการอิฐบาลปราภูภารณ์”
มติชน 13 เม.ย. 2543)

ข้อความว่า “ทั้งสองพืช” ควรใช้ “พืชทั้งสองชนิด” จะเหมาะสมกว่า เพราะไม่จำเป็นต้องประยัดดเนื้อที่เหมือนพادหัวข่าว

5. "...และเดี๋วนี้คืนดีวันหนึ่ง ทำให้มีนักต้องตามหาได้โดยโจนกับ 2 คิชช์ และอีก 2 ข้าราชการในบังคับบัญชาของท่านมีเงื่อน..."

6. "...ก็เป็นธรรมเนียมผู้ใหญ่ใจกว้าง รักลูกน้อง ได้เลี้ยงดู 2 ลูกน้อง และ 2 คิชช์ รวมเป็น 5 คน..."

7. "...และจัดเหล้าข้าวปลามาเลี้ยงดูกัน รวมเป็น 5 บุคคล ทั้ง ท่านลูกเรียก กับ 4 ขุน..."

ข้อความในข้อ 5. - 7. ปรากฏในคอลัมน์ “รอบสยามรัฐ” ของนิตยสาร ฉบับเล็ก (Little magazine) เป็นบทความเรื่อง “ขุนช้างขุนแพน ฉบับประมวล” ของ ปีก นาถจำแจ้ง

จะเห็นว่าข้อเขียนข้างต้นไม่ใช้ลักษณะนาม ตามที่ภาษาไทยทั่วไปควรจะใช้ แต่ใช้นามตามหลังจำนวนนับที่นิยมใช้กันทั่วไป แทนที่จะใช้ลักษณะนาม ตามหลังจำนวนนับ ซึ่งมีนามอยู่ข้างหน้า กล่าวคือ ใช้ว่า “ลูกน้อง 2 คน” “คิชช์ 2 คน” “ท่านขุน 4 คน” “ข้าราชการ 2 คน” “บุคคล 5 คน”

นอกจากนี้ ชื่อเรื่องในนิตยสารและวารสารก็มีตัวอย่างให้เห็นบ่อย ๆ ที่มีการใช้ลักษณะนามแบบใหม่ตามสมัยนิยม เช่น “มงกุฎ คุณค่าและเงินตรา อภิหนึ่งผู้ฝันของหญิงไทย” ที่เปรยชื่อปักนิตยสาร “ขวัญเรือน” รายปีก๊ะ ฉบับที่ 682 ประจำปีก๊ะหลัง เดือนเมษายน 2543²¹

ข้อความดังกล่าวถ้าจะใช้อย่างมีลักษณะนามแบบเดิม ก็ควรจะเขียนใหม่ ว่า “มงกุฎ คุณค่าและเงินตรา เป็น “ผู้ฝัน (ความฝัน) อีกผึ่งหนึ่ง (หนึ่งผึ่ง) ของหญิงไทย” ถ้าจะรวมเอาลงกุญช์ คุณค่าและเงินตรา ซึ่งมีถึงสามอย่างเข้าด้วยกันตามความหมายนี้ แต่ถ้าจะแยกแบบ “ผู้ฝัน” ออกเป็นผึ่ง ๆ จริง ๆ ตามข้อความ นี้ก็จะได้ผู้ฝันหรือความฝันออกเป็นสามผึ่งด้วยกัน คือ มงกุฎ เป็นผึ่งหนึ่ง คุณค่า เป็นผึ่งหนึ่ง และเงินตราเป็นอีกผึ่งหนึ่ง

4.1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อมวลชนประเภทหล่อ อิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า วิทยุและโทรทัศน์

สืบเนื่องจากการนิยมละลักษณะในหนังสือพิมพ์ ซึ่งถือเป็นปกติ วิสัยดังกล่าวแล้ว นอกจากส่งผลโดยตรงต่อประชาชนคนอ่าน โดยทั่วไป ยังส่งผลกระทบต่อบรรดาพิธีกรและผู้ดำเนินรายการทางวิทยุและโทรทัศน์เป็น จำนวนมากอีกด้วย ที่พร้อมใจกันพูดภาษาไทยโดยละเอียดหรือตัดลักษณะทึ้ง ในขณะที่ผู้อ่านเข้าหัวหรือพิธีกรบางคนใช้ลักษณะนามผิด ๆ ในลักษณะที่ไม่ ทราบว่าหมายความนั้น ๆ ควรใช้ลักษณะนามใดจึงจะถูกต้อง เลยแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยการใช้นามที่อยู่ข้างหน้าเป็นลักษณะนามดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ในนิทรรศการนี้ มีผู้ส่งผลงานเข้าประกวดรวม 1,036 ผลงาน

(รายการข่าวสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 11, 23 มีนาคม 2543)²²

อาการของการไม่ใช้ลักษณะนามหรือใช้ลักษณะนามผิด ๆ ถึงขั้น รุนแรงจนไม่อาจจะเห็นที่จะเกิดอาการ แม้ว่าผู้ดำเนินรายการนั้น ๆ จะเป็น ถึงครูบาอาจารย์ตาม เช่น มีรายการหนึ่งกระจายเสียงออกอากาศของสถานี วิทยุกระจายเสียง สห.สง.ชลา เมื่อเช้าวันที่ 12 มีนาคม 2543 เป็นรายการสนทนากับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาหรือ ส.ว. เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2543 ผู้ดำเนินรายการซึ่งเป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งในห้องถึงกล่าว ข้อความตอนหนึ่งว่า “...ยังมีการเลือกตั้งอีกหลาย ๆ เลือกตั้ง” แทนที่ ผู้ดำเนินรายการคนดังกล่าว จะใช้ภาษาให้ถูกต้องว่า “....ยังมีการเลือกตั้งอีก หลาย ๆ ครั้ง” อาจเป็นเพราความรีบร้อน หรือความพลั้งเผลอ และ ประการสำคัญอาจไม่ระมัดระวังที่จะพยายามใช้ให้ถูกต้อง ให้เกิดความเดยชิน จึงพลั้งปากออกอากาศไปตามความเดยชิน ด้วยเห็นว่าไม่สักสำคัญอะไร เพราะ

สามารถลือความเข้าใจกับผู้ฟังได้เป็นปกติ ซึ่งถ้าผู้ดำเนินรายการทางสถานีวิทยุ และโทรทัศน์พากันคิดในแนวทางนี้เมื่อกันหมด ไม่ใช่เพียงการใช้ลักษณะนาม เท่านั้นที่ถูกกล่าวถึงความสำคัญ แต่การใช้ภาษาในลักษณะอื่น ๆ อีกมากมายก็จะต้องมีความผิดพลาดความบกพร่องอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น

4.2 การใช้ภาษาโฆษณา เนื่องจากภาษา มีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการโน้มน้าวใจให้ผู้บริโภคซื้อ ลินค้าและบริการต่าง ๆ ข้อสินค้าที่เปลก เด่น กระบวนการทำให้คนใจจำชื่อสินค้าได้ ภาษาที่ใช้ในการโฆษณาจึงเป็นคำพูดที่จูงใจ มีสัมผัสดล้งของเป็นภาษา ที่มีรูปแบบเฉพาะ เปเลี่ยนแปลงรวดเร็วตามบุคลมัย มีลักษณะเด่น จัดเป็นภาษาเฉพาะวงการจึงจำเป็นต้องกหัดรด กระชับ แปลกใหม่ ใช้คำน้อย แต่กินความมาก เพื่อตึงดูดความสนใจ ทำให้ผู้บริโภคจำจาริบานนั้น ๆ ได้ง่ายและ เนื่องจากการโฆษณาต้องต่อสู้แข่งขันกันในวงการค้า ทำให้นักโฆษณา ต้องคิดหาวิธี การโฆษณาที่แปลกพิสดารที่สุด โดยอาจจำเนื่องหรือไม่จำเนื่อง หลักเกณฑ์ทางภาษา ก็ได้ เพราะการสร้างคำที่ผิดพลาด อาจทำให้ผู้บริโภคจดจำ สินค้านั้น ๆ ได้²³

ด้วยเหตุนี้ เราจึงพบว่าการใช้ภาษาในโฆษณาต่าง ๆ ทั้งที่ปรากฏในลือ สิ่งพิมพ์จำพวกหนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสาร และการโฆษณาทางลือ อิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิทยุ และโทรทัศน์ มักไม่จำเนื่องหลักเกณฑ์ทางภาษา เท่าที่ควร แม้ผู้โฆษณาจะไม่ได้จำเนื่องถึงหลักที่ว่า “การสร้างคำที่ผิดพลาดอาจทำให้ ผู้บริโภคจดจำสินค้านั้น ๆ ได้” ก็ตาม แต่ก็ยอมรับกันว่า ภาษาโฆษณาจะต้องลับ กระชับ มีให้ยืดเยื้อ แต่สามารถลือความได้ง่าย เช่นเดียวกับภาษาที่ใช้ในการพูด หัวข่าวหนังสือพิมพ์ตั้งกล่าวแล้ว

การไม่จำเนื่องถึงหลักเกณฑ์ทางภาษาในการโฆษณาประการหนึ่ง คือ การละลักษณะนามหรือใช้ลักษณะนามไม่ถูกต้อง ซึ่งผู้อ่านสามารถพบได้บ่อย ๆ

ในการโฆษณาทางหน้าหนังสือพิมพ์ นิตยสารและวารสาร ตลอดจนในวิทยุ และโทรทัศน์ เช่น โฆษณาบ้านจัดสรรว่า “บ้านเดี่ยว 2 ชั้น 3 ห้องนอน 2 ห้องน้ำ 1 ห้องนั่งเล่นสุดหรูในทำเลทอง”

ข้อความนี้มีลักษณะนามเพียงคำว่า “ชั้น” เท่านั้น นอกนั้นใช้นามแทนลักษณะนาม คือ “ห้องนอน” ห้องน้ำ” และ “ห้องนั่งเล่นสุดหรู”

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาโฆษณาและการแก้ไขที่ควรจะเป็น

ข้อความโฆษณา	ถ้อยคำที่แก้ไขแล้ว
1. ทุกรายละเอียดออกแบบเพื่อความ เป็นรูบที่พسانความหรูหราและ ความปราดเปรียวเข้าด้วยกัน ด้วยองค์ประกอบที่ลงตัว (<u>โฆษณาภารกยนต์ใน มติชน</u> ²⁴ 22 มี.ค. 2543)	“ทุกรายละเอียด”แก้ไขเป็น “รายละเอียดทุกอย่าง”
2. เรายังคงและเข้าใจในความต้องการ ของลูกค้า ปรับปรุงเพื่อลองตอบ ทุกการเปลี่ยนแปลง ----- ปูนซีเมนต์คราฟต์ ส nouns ตอบ ทุกความต้องการ (<u>โฆษณาปูนซีเมนต์ ใน มติชน</u> ²⁵ 23 มี.ค. 2543)	“ทุกการเปลี่ยนแปลง” แก้ไขเป็น การเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง, ทุกชนิด, ทุกประเภท และ “ทุกความต้องการ” แก้ไขเป็น “ความต้องการทุกอย่าง” “ความต้องการทุกประเภท”

ข้อความโฆษณา	ถ้อยคำที่แก้ไขแล้ว
<p>3...คุ้มค่าทุกทางเลือก โทรประทัยด้วยคุณค่ากว่าทุกการลงทุน เมื่อวันที่ 26 และ จดทะเบียนนายใน 31 มี.ค. (โฆษณาโทรศัพท์มือถือ ในข่าวสด 14 มี.ค. 2543)</p>	<p>“ทุกทางเลือก” แก้ไขเป็น “ทางเลือกทุกทาง” “ทุกการลงทุน” แก้ไขเป็น “การลงทุนทุกประเภท”</p>
<p>4. สวีเดนมอเตอร์ส มอบ 2 ข้อเสนอสุดคุ้มที่ไม่ต้องรอถึง งานมอเตอร์โชว์ สัมผัส 2 ข้อเสนอพิเศษ ที่ชูรูมใกล้บ้านท่าน และในงานมินิมอเตอร์โชว์ที่ เชียงใหม่ ระหว่างวันที่ 15 - 20 มี.ค. นี้ (โฆษณารายนี้ ใน มติชน 13 มี.ค. 2543)</p>	<p>“2 ข้อเสนอ” แก้ไขเป็น “ข้อเสนอ 2 ข้อ” และ “2 ข้อเสนอพิเศษ” แก้ไขเป็น “ข้อเสนอพิเศษ 2 ข้อ”</p>
<p>5. สต. 4 แกรนด์สแลม ยิ่งใหญ่จากปลายไม้รากฐานหักโกล์ฟโลเกที่ญี่ปุ่น ที่เดียว และอีก 100 กว่าทัวร์นาเมนต์ระดับโลก ดูจนอิ่มสมคักดีครึ่งไฟฟ้า กอล์ฟตัวจริงชั้นคุณ (โฆษณาสถานีวิทยุโทรทัศน์ ใน มติชน 3 เม.ย. 2543)</p>	<p>โฆษณาเนี้ยใช้ภาษาอังกฤษทับศัพท์หมายถึง การแข่งขันกอล์ฟนัดยิ่งใหญ่ 4 นัด และ 100 กว่าทัวร์นาเมนต์ระดับโลกหมายถึง การแข่งขันกีฬาระดับโลกที่มีมากกว่า 100 นัด คำว่า Grand Slam ได้มีใช้ในการเล่นไฟเบอร์ดิล์ฟ หมายถึง การทำได้ 13 ต่อตีมที่ ส่วนคำว่า Tournament ตามรูปศัพท์ได้มหำภัยengineering การต่อสู้กันระหว่าง</p>

ข้อความโฆษณา	ถ้อยคำที่แก้ไขแล้ว
<p>6. 5 ปฏิบัติการปั้นอาการบริสุทธิ์ BIO TECH PLUS (โฆษณาเครื่องปั้นอาการ ใน มติชน 29 ม.ค. 2543)</p>	<p>นัดพบสมควรจะมีม้าในสมัยก่อน การประลองยุทธหรือการสูญเสีย²⁹ ปัจจุบันคำนี้หมายถึง การแข่งขันที่มี ผู้ล้มครमากกว่าสอง เช่น การแข่งขัน เทนนิส หมากลูก บิลเลียด</p>
<p>7. หั้งหมุดนีคือหنجးในประสาทรณ์ เกือบ 3 ทศวรรษ กว่า 35 โครงการ ใหญ่ และ 2 โครงการสนับสนุนกอล์ฟ มาตรฐานโลก (โฆษณาบริษัทรับเหมา ก่อสร้าง ใน มติชน 5 เม.ย. 2543)³⁰</p>	<p>“35 โครงการใหญ่” แก้ไขเป็น³¹ “โครงการใหญ่ 35 โครงการ” “2 โครงการสนับสนุนกอล์ฟมาตรฐาน โลก” แก้ไขเป็น “โครงการสนับสนุน กอล์ฟมาตรฐานโลก 2 โครงการ”</p>
<p>8. ทุกคะแนนสะสม แทรเวล ริวอร์ด ที่ท่านได้รับไม่มีวันหมดอายุ (โฆษณาบัตรเครดิต ในแผ่นพับ ใบสมัครบัตรเมริการ์ด อีกซ์เพรส แทรเวล ริวอร์ด)³²</p>	<p>“ทุกคะแนนสะสมแทรเวล ริวอร์ด” “คะแนนสะสมแทรเวล ริวอร์ดทุก คะแนน”</p>

ชื่อความโฆษณา	ด้วยคำที่แก้ไขแล้ว
9. ...ขอเชิญ 60 ล้านแรงใจจุดไฟ ครัวชาให้ลูกโซนเพื่อร่วมกัน พัฒนาชาติ (โฆษณาพรรคการเมือง ใน มติชน 32 17 ต.ค. 2543)	"60 ล้านแรงใจ" อาจแก้ไขเป็น "แรงใจ 60 ล้านคน"

จากตารางเปรียบเทียบข้างต้น จะเห็นว่าการใช้ภาษาในชื่อความโฆษณาจะ ละเอียดและน่าสนใจกว่าชื่อของหนังสือพิมพ์ซึ่งไม่ถูกอ่านเป็นการใช้ภาษาที่ผิดหลักเกณฑ์ ในการนี้ ของการใช้ภาษาเพื่อตอบสนองการสื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการรู้จักที่จำเป็น ต้องใช้ภาษาที่ล้าน กระับ เข้าใจง่าย ติดตา ประทับใจ และจดจำง่าย จึงกลายเป็น อิทธิพลสำคัญที่ส่งผลให้การใช้ภาษาไทยปัจจุบัน พลอยละเลิกลักษณะนามไปด้วย โดยไม่รู้ตัว หรือโดยไม่เจตนา

4.3 วรรณกรรมและลือบันเทิงภาษาต่างประเทศ

คำว่า "ภาษาต่างประเทศ" ในที่นี้ หมายถึง ภาษาใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช้ภาษาแม่ของกลุ่มที่นักเรียน นักศึกษาคุ้นเคย โดยเฉพาะชื่อวรรณกรรมต่างประเทศที่ได้แปลเผยแพร่ เป็นภาษาไทยในสมัยแรก ๆ จะแปลตรงตามชื่อในภาษาต้น ๆ ชื่อวรรณกรรมที่รู้จักกัน ทั่วไป เช่น นวนิยายของอเล็กซอง ดูมาร์ ที่ชื่อ The Three Musketeers แปล เป็นชื่อภาษาไทยว่า "สามทหารเสือ" หรือ "หนาเคล้าททหารสามเกลอ" แทนที่จะแปลว่า "ทหารเสือสามคน"•

นวนิยายของจูลส์ เวิร์น เรื่อง Eighty - Days Around the World แปลเป็นภาษาไทยว่า "แปดสิบวันรอบโลก" และ "ใต้ท้องทะเลสองหมู่นิยชน์"

แปลจากเรื่อง Twenty thousand Leagues Under the Sea"

ภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่เดิมเรื่อง “เจ็ตสิงห์เดนເສືອ” ที่มีญี่ปุ่น บรินແນວ່າ
แสดงนำ ก็แปลมาจากชื่อเต็มในภาษาอังกฤษว่า The Seven Magnificents อันเป็น
ที่มาของภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่ “หนึ่งต่อเจ็ด” ของ ส.ว.ส.น.จ.น.ด.า ซึ่งเป็นการตั้งชื่อเรื่อง
โดยตัดลักษณะนามออกว่า “หนึ่งคนต่อเจ็ดคน” ขณะที่ภาษาญี่ปุ่นมีเรื่อง
“เจ็ตเชี่ยนชามูไ” ซึ่งถ้าจะให้มีลักษณะนามกันน่าจะใช้ชื่อว่า “เชี่ยนชามูไรเจ็ดคน”

ภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่เดิมเรื่อง Snow White and Seven Dwarfs
ที่แปลเป็นชื่อภาษาไทยว่า “สโนไวท์กับคนแคระหั้งเจ็ด” ก็จะลักษณะนาม “คน” ข้างห้าย
ในขณะที่ชื่อเพลงคลาสิกเพลงหนึ่งในอดีตก็มีลักษณะอย่างเดียวกัน
คือเพลง Three Coins in the Fountain หรือ “สามเหรียญในน้ำพุ”

อย่างไรก็ตาม นอกจากอิทธิพลจากการรวมการตะวันตกดังกล่าวแล้ว
วรรณกรรมตะวันออกที่มีชื่อเลียง และมีชื่อเรื่องในลักษณะที่จะลักษณะนาม คือเรื่อง
“สามก๊ก” หรือตามความหมาย คือ “ก๊กหั้งสาม” ชื่อเรื่องในภาษาจีน คือ “ซำก้าจ់”
แปลว่า “หนังสือสามก๊ก” หมายถึง “คัมภีร์ของสามก๊ก” และชื่อในภาษาอังกฤษว่า
The Romances of three Kingdoms

จึงกล่าวได้ว่า จากชื่อวรรณกรรมและลีบันทึกภาษาต่างประเทศดังกล่าว
สามารถส่งผลต่อการใช้ภาษาไทยที่จะลักษณะนามได้อีกด้วยหนึ่ง เพราะมี
การเผยแพร่ในวงกว้างจนเป็นที่คุ้นเคยของผู้คนมานานโดยผ่านสื่อต่างๆ อีกทothหนึ่ง
เช่น ผ่านทางหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

5. ลักษณะการเปลี่ยนแปลงการใช้ลักษณะนามปัจจุบัน

ด้วยสาเหตุหลายประการดังกล่าวแล้ว ทำให้การใช้ลักษณะนามในภาษาไทย
ที่เคยเป็นเอกลักษณ์สำคัญประการหนึ่ง มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ลักษณะการ
เปลี่ยนแปลงการใช้ลักษณะนามที่พบเห็นได้ชัดเจนลงประการ คือ การไม่ใช้ลักษณะนาม
หรือจะลักษณะนาม และการมีลักษณะนามแบบใหม่

5.1 การไม่ใช้ลักษณะนามหรือลักษณะนาม การไม่ใช้ลักษณะนามหรือลักษณะนาม เป็นลักษณะของการใช้ภาษาดังที่ ปรากฏในบทเกรินน้ำเสียงต้นซึ่งจะพบว่าลักษณะนามจะถูกกล่าวไปอย่างไม่ได้ แต่จะนิยมเขียนหรือพูดโดยไม่ใช้หรือไม่ต้องใช้ลักษณะนามให้ยิ่งเย้อ, ยืดเมื่อ เพราะลักษณะนามที่น่าจะต้องใช้ในข้อความนั้น ๆ จะถูกแทนที่ด้วยคำนามที่ตามหลังจำนวนนับไปในตัว จึงไม่จำเป็นต้องเพิ่มคำที่เป็นลักษณะนามตามหลังจำนวนนับอีก ดังโครงสร้างการเขียนหรือการพูดแต่เดิม กล่าวคือ โครงสร้างของการเขียนและการพูดแบบใหม่ที่ไม่ใช้ลักษณะนามหรือลักษณะนามจะประกอบด้วย “จำนวนนับ + นาม” ไม่ใช่โครงสร้างเดิมที่ประกอบด้วย “นาม+จำนวนนับ+ลักษณะนาม” ดังตัวอย่างการเปรียบเทียบระหว่างโครงสร้างแบบเก่าและโครงสร้างแบบใหม่ ต่อไปนี้

โครงสร้างใหม่ (จำนวน + นาม)	โครงสร้างเก่า (นาม + จำนวน + ลักษณะนาม)
<ol style="list-style-type: none"> อีกหนึ่งบริการที่ไม่หยุดนิ่งจากเซลล์ แทนทุกการประชุมจะต้องเสียเวลา รอคิวยสมานาคิกให้ครบองค์ประชุม กก.ต. ไม่ประกาศรับรอง ๗๘ ส.ว. ทั่วประเทศ ๑๕ อดีตผู้สมัคร ส.ว. ลงชื่าร่วมตัว ต่อต้านการทุจริตเลือกตั้ง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษณ์เป็นอีกหนึ่งความพยายามที่จะช่วยเยี่ยวยาธรรมชาติให้คงอยู่ 	<p>เป็นบริการอีกอย่างหนึ่งที่ไม่หยุดนิ่งจากเซลล์</p> <p>การประชุมทุกนัด (ครั้ง, ประเภทฯลฯ) จะต้องเสียเวลารอคิวยสมานาคิกให้ครบองค์ประชุม</p> <p>กก.ต. ไม่ประกาศรับรอง ส.ว. ๗๘ คน ทั่วประเทศ</p> <p>อดีตผู้สมัคร ส.ว. ลงชื่าร่วม ๑๕ คน ร่วมตัวต่อต้านการทุจริตเลือกตั้ง</p> <p>การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็น ความพยายามอีกประการหนึ่ง (หนึ่งประการ) ที่จะช่วยเยี่ยวยาธรรมชาติให้คงอยู่</p>

โครงสร้างใหม่ (จำนวน + นาม)	โครงสร้างเก่า (นาม + จำนวน + ลักษณะ)
<p>6. ขณะนี้ยังมีอีก ๕ สปอร์ต莫ไซด์ รอ นำเสนอท่านผู้ฟัง</p> <p>7. ห้างมีสินค้าไว้บริการครบทุกความ ต้องการ</p>	<p>ขณะนี้ยังมีสปอร์ต莫ไซด์อีก ๕ ชุด รอนำเสนอท่านผู้ฟัง</p> <p>ห้างมีสินค้าครบทุกประภาก็ให้บริการ ตามความต้องการ หรือ ห้างมีสินค้า ไว้บริการตามความต้องการครบถ้วนทุก ประภาก</p>

5.2 ลักษณะแบบใหม่ ขณะที่ลักษณะแบบเก่ามักจะเป็นคำมูลซึ่งเป็นคำเดียวโดยดด ๆ ตามลักษณะสำคัญประการหนึ่งของภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาตราระบุลคำโดยดด เช่น กลุ่ม, คน, คู่, ตัว, สาย, หน่วยฯลฯ แต่มีเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ลักษณะแบบ ในปัจจุบันแม้จะยังคงมีการใช้ลักษณะแบบแบบเก่าอยู่ก็มีการพัฒนาลักษณะแบบใหม่ขึ้นให้อย่างเพร่ทยาย เป็นที่นิยมในหมู่ผู้ใช้ภาษารุ่นใหม่ ดังปรากฏผ่านสื่อมวลชนทุกแขนง ข้อสังเกตสำคัญก็คือ ลักษณะแบบใหม่จะประกอบด้วย คำมูลเรียงประสมกันสองคำ

การนำคำมูลมาประสมกันให้เป็นลักษณะแบบใหม่ มีสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ ลักษณะที่เป็นภาษาไทยและลักษณะที่ใช้ภาษาต่างประเทศ

5.2.1 ลักษณะที่เป็นภาษาไทย ลักษณะที่เป็นภาษาไทยอาจจำแนกตามการใช้คำมูลประสมเป็นลักษณะได้ดังนี้

5.2.1.1 ลักษณะ + ลักษณะ คำมูลเดิมต่างเป็นคำลักษณะอยู่ก่อน เมื่อนำมาประสมกันเจิงกล้ายเป็นลักษณะแบบใหม่ เช่น คำว่า “คู่สาย” “ชั้นงาน” “สายพันธุ์” “สายงาน” “หน่วยงาน” ฯลฯ เช่น

1. การติดตั้งโทรศัพท์ใหม่ทุกรัง ต้องมีค่าสายเพิ่มอีก 10 คู่สาย
2. นิทรรศการครั้งนี้มีผู้สนใจส่งผลงานเข้าประกวดรวม 50 ชิ้นงาน
3. ในปีนี้กรมประมาณสามารถพำนัชปลูกใหม่ได้ถึง 20 สายพันธุ์

5.2.1.2 ลักษณะนาม + นาม คำมูลหน้าเป็นลักษณะนาม
แต่คำมูลหลังเป็นนาม เช่น คำว่า “ชนิดกีฟ้า” “เขตเลือกตั้ง” “กลุ่มชาวกา” “กลุ่มอาชีพ”
“กลุ่ม ตัวอย่าง” “แม่ลักษณ์” ฯลฯ เช่น

1. แม่บ้านในอำเภอเนื้อต่างตามอาชีพได้เป็น 5 กลุ่มอาชีพ
2. คาดว่าในแอชชียนเเกมส์ ครั้งที่ 14 จะมีนักกีฟ้าเข้าแข่งขันมากกว่า 21

ชนิดกีฟ้า

5.2.1.3 ลักษณะนาม + กริยา คำมูลหน้าเป็นลักษณะนาม
แต่คำมูลหลังเป็นกริยา เช่น คำว่า “กลุ่มเลี้ยง” “หน่วยจัดตั้ง” “หน่วยฝึก”
“หน่วยเลือกตั้ง” ฯลฯ เช่น

1. วงการโรคติดต่อจำพวกผู้ที่มีแนวโน้มหรือเสี่ยงเป็นโรคเดตซ์ได้ถึง 5
กลุ่มเลี้ยง
2. ในการฝึกวิชาทหารแก่นิสิตนักศึกษาแบ่งผู้รับการฝึกหัดหมวดออกเป็น
6 หน่วยฝึก

5.2.1.4 นาม + นาม คำมูลทั้งคำหน้าและคำหลังล้วนเป็น
คำนาม นำมาระยงประสมเป็นคำประสมใหม่ ทำหน้าที่เป็นลักษณะนาม แล้วลักษณะนาม
ประเภทนี้จะมีไม่มากนัก แต่ก็พอพบเห็นเป็นตัวอย่างอยู่บ้าง ที่มักพบบ่อยคือคำว่า
“เลขหมาย” ที่ใช้ในองค์กรโทรศัพท์ “แรงเทียน” ที่ใช้กับบริษัทของแสงสว่าง
“แรงม้า” ในเรื่องเกี่ยวกับกำลังของเครื่องยนต์ “ปีแสง” ที่ใช้ด้วยทางของดวงดาว
ต่าง ๆ และลักษณะนامประสาทนี้ที่จัดเป็นคำใหม่ล่าสุด คือคำว่า “คุณลักษณ์” เช่น

1. 4 คุณลักษณ์ เครื่องปรับอากาศที่พิสูจน์ได้
2. องค์กรโทรศัพท์มีโครงการเพิ่มเลขหมายโทรศัพท์อีก 100,000
เลขหมาย

5.2.1.5 กริยา + กริยา คำมูลหน้าและคำมูลหลังล้วน เป็นคำกริยา เช่น คำว่า “เที่ยวนิน” ที่นิยมใช้ห้าดคัพท์ภาษาอังกฤษว่า “Flight” เช่น วันนี้บินตรงสู่กรุงโซล 5 เที่ยวนินต่อสัปดาห์

5.2.2 ลักษณะนามที่เป็นภาษาต่างประเทศ ลักษณะนามประเภทนี้ เกิดจากวิทยาการใหม่ ๆ หรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ของตะวันตก นอกจากลักษณะนามภาษาต่างประเทศที่ใช้กันมาแต่เดิม และเป็นที่รู้จักกันทั่วไป เช่น มาตรชั้ง, ตัว, วัดที่ใช้เป็น กรัม, กิโลกรัม, ลิตร, เซนติเมตร, กิโลเมตร, ไมล์ หรือชื่อสกุลเงินตราต่างประเทศ เช่น ดอลลาร์, ปอนด์, รูปี, หยวน, เปโซ ฯลฯ ซึ่งรู้จักกันดี

ปัจจุบัน มีลักษณะนามใหม่ ๆ ที่เป็นภาษาต่างประเทศ ใช้ในภาษาไทยมาก many เช่น หน่วยวัดความดังของเสียงที่ใช้คำว่า “เดซิเบล” หน่วยวัดความสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวซึ่งมีหน่วยวัดเป็น “เอกเตอร์” ความรุนแรงของรังสีโคบอลต์ -60 เรียกเป็น “คูรี”, “แรด” เช่น รังสีโคบอลต์ -60 ความแรง 5 คูรี ปริมาณรังสี 1.7 ล้านแรด นอกจากนี้ ยังมีคำว่า “เรนท์แกน” เช่น ปริมาณรังสี 200 มิลลิเรนท์แกน เป็นต้น

ในการสำรวจซึ่งมีการตรวจจับผู้เข้าข่ายพาหนะที่ดีมแอลกอยอล์ มีการกำหนดว่า ถ้าผู้เข้าข่ายคนใดมีปริมาณแอลกอยอล์ในเลือดเกินกว่า 20 มิลลิกรัม เปอร์เซ็นต์ ถือว่าผิดกฎหมาย คำว่า “มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์” จึงจัดเป็นลักษณะนามที่ใช้บ่งบอกปริมาณของแอลกอยอล์ในเลือด

6. ข้อดีและข้อด้อยของการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะไม่ใช้หรือลดเลิกการใช้ลักษณะนามดังกล่าวมาข้างต้นตามลำดับนั้น หากพิจารณาอย่างรอบด้านแล้วจะพบว่ามีทั้งข้อดีและข้อด้อยต่อการใช้ภาษาไทยโดยรวมดังนี้

6.1 ข้อดี ข้อดีที่เห็นได้ชัดเจนเป็นรูปธรรมที่สุดคือความสะดวก รวดเร็ว ในการพูดและการเขียน ซึ่งสอดคล้องกับภาระงานของสังคมปัจจุบันที่ต้องการ การลือสารที่รวดเร็ว เพราะการพูดและการเขียนที่ไม่ต้องใช้ลักษณะนามทำให้

ຂ້ອຄວາມທີ່ລື້ອອກມາມີຄວາມສັນ ກຣະຂັບ ຮັດກຸມກ່າວກາມມີລັກໝາຍນາມ ໂດຍແລ້ວພາກໃຊ້ ກາຫາໃນການພາດທີ່ຂ່າວຂອງທັນລື້ອພິມ໌ ແລະກາຫາໂມໝາດັ່ງກ່າວແລ້ວ ຈົນຈັດເປັນເອກລັກໝາຍນີ້ ຂອງກາໃຊ້ກາຫາຂອງທັນລື້ອພິມ໌ແລກກາໂມໝາດ ແລະຈັດເປັນກຣີນີໍຢັກເວັ້ນ ຂອງກາໃຊ້ກາຫາອຶກການຝຶກນີ້ດ້ວຍ ເຊັ່ນ ກາຽຸດທີ່ເຊີ້ນວ່າ “ໃນຖຸ່າ ສຕານກຣົນ...” ນ່າຈະຮະຂັບຮັດກຸມກ່າວ “ໃນສຕານກຣົນຖຸ່າ ອຳເປົ່າ....” ເພຣະໃນບາງຄັ້ງຜູຸ້ດ ທີ່ຮູ້ເຊີ້ນກີ່ມີແນໃຈວາຈະລື້ອໃຊ້ລັກໝາຍນາມໄດ້ຈຶ່ງຈະຖຸກຕ້ອງ ແມ່ນສົມ ໂດຍແພະ ເມື່ອຈຳເປັນຕົ້ນກ່າວສົງຄໍານາມໃໝ່ ທີ່ຮູ້ລື້ອໃໝ່ ຈົ່ງໄໝເຄຍມີການໃຊ້ລັກໝາຍນາມ ສໍາຫວັນນາມທີ່ຮູ້ລື້ອນັ້ນ ຈົ່າກ່ອນ ຈຶ່ງເປັນເຮືອງທີ່ອາຈຈະນ່າເຫັນໃຈສໍາຫວັບຜູ້ທີ່ໄມ້ ມີປະສບກາຮົນທີ່ໄມ້ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການໃຊ້ລັກໝາຍນາມອ່າງເພີ່ມພອ ແຕ່ໃນກຣົນທີ່ເປັນຄໍາເກົ່າ ຈົ່ງນ່າຈະເປັນທີ່ຄຸ້ມຄະເຍ ເຊັ່ນ ດຳວັດ “ຮະໜັງ” ກົງມີພື້ນຖານການ ໃນໄຮຍກກາງສານວິທີທູໂກຮ້າຄົນບາງຮາຍການ ໃຊ້ລັກໝາຍນາມຕາມຄໍານາມ ອື່ນ ໃຊ້ວ່າ “ມີຮະໜັງທັງທຸມດຽວມ 102 ຮະໜັງ” ແກ່ນທີ່ຈະຮູ້ຈັກໃຊ້ລັກໝາຍນາມຂອງຮະໜັງວ່າ “ໄປ” ທີ່ຮູ້ “ລູກ” ເປັນດັ່ນ

6.2 ຂ້ອດ້ອຍ ຂ້ອດ້ອຍຂອງການເປີ່ມຍັງແປ່ງການໃຊ້ກາຫາດ້ວຍກາລະລັກໝາຍນາມ ທີ່ຮູ້ໃຊ້ລັກໝາຍນາມອ່າງຝຶກ ຈົ່ງດ້ວຍສາເຫຼຸດທີ່ເກີດຈາກຄວາມໄໝຮູ້ ໄນເຂົ້າໃຈ ດ້ວຍ ປະສບກາຮົນທີ່ຄວາມໄໝຮົບຄອນ ໄນພື້ນຖານໃນການໃຊ້ກາຫາທີ່ອາຈເຮັງກ່າຍ ຈົ່ງໄໝໃຊ້ກາຫາແບບ “ມັກນ່າຍ” ກົດຕາມ ພລລັກໝາຍນີ້ທີ່ພົບເຫັນກີ່ອື່ນ ທຳໄໝກາໃຊ້ກາຫາຸດແລະ ກາຫາເຂົ້າໃຈດ້ວຍຄວາມຖຸກຕ້ອງ ຂາດຫັກເກັນທີ່ທາງກາຫາທີ່ຄວາມເປັນ ແລະປະກາ ສໍາຄັນທີ່ນ່າເປັນທ່ວງ ອື່ນ ເປັນກາລົງເສີມໃຫ້ເກີດຄວາມມັກນ່າຍໃນການໃຊ້ກາຫາໃຫ້ແພ່ວ ກຣະຈາຍອອກໄປໃນວັງກ້າງຂັ້ນເຮື່ອຍ ຈົນຈາກລາຍເປັນ “ກຣະແສຄວາມນິຍົມ” ແມ່ນອຸນ ກາໃຊ້ກາຫາໃນກຣົນເອົ່ານ ທີ່ເຮົາເຮັງກ່າວ “ອ່ານທີ່ເຊີ້ນຕາມຄວາມນິຍົມ” ຈົ່ງກົດມາຍດື່ງ ການພັກນິຍົມໄນ້ສິ່ງທີ່ຜົດ ໃນທາງທີ່ຜົດຫັກເກົຫຸດ ຈົນສິ່ງທີ່ຜົດທາງຜົດທີ່ນັ້ນ ລາຍເປັນ ສິ່ງທີ່ຖຸກແລະທາງທີ່ຖຸກ ເຫຼຸດທີ່ຖຸກເພຣະຄນ່າວ່າໃຫຍ່ປະພຸດຕິປົງປົກຕົກນັງລາຍເປັນ ຄວາມເຄຍຫືນ ຍິນດ້າຄນີ້ປະພຸດຕິປົງປົກຕົກເດັ່ນ ຄັດັ່ງ ຄນມີອໍານາຈ ມີການມີ ທີ່ຮູ້ມີຕໍ່ແຫ່ງແທ່ງທີ່ຂອງສັງຄມ ຂອງປະເທດຫຼາຍບ້ານເມື່ອງ ກົຈະຢືນມີຄົນພລອຍ

ประพฤติปฏิบัติตามอย่างไม่ลืมทุ่มเท จนถือเป็นความทันสมัยทันยุคไปเลย

โดยเดพะในกรณีการเปลี่ยนแปลงการใช้ลักษณนามนี้ ถ้าปล่อยให้เป็นไปตามกระแสในปัจจุบัน ก็เชื่อแน่วันบันวันการละลักษณนามและการใช้ลักษณนามอย่างผิด ๆ ก็จะขยายแวดวงของไปไม่ลิ้นสุด จนในอนาคตคนรุ่นใหม่กว่าเดิมไม่รู้จักการใช้ลักษณนามที่ถูกต้องในการพูดและการเขียนก็เป็นได้

7. บทสรุป : ทางออกที่ควรจะเป็น

การใช้ลักษณนามเป็นเอกสารลักษณ์สำคัญประการหนึ่งของภาษาไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามภาวะสังคม โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่มีมุ่งความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสารเป็นเหตุให้การใช้ภาษาในการสื่อสารมุ่งที่ความลับกระซับตัดความเย็นเยือกฟุ้มฟิ้อย ซึ่งลักษณะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มีผลกระทบถึงการใช้ลักษณนามด้วย

สาเหตุที่ทำให้การใช้ลักษณนามมีผลกระทบ ได้แก่ อิทธิพลจากการใช้ภาษาในสื่อมวลชน หั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การใช้ภาษาในโฆษณา การใช้ภาษาในวรรณกรรมและสื่อบันเทิงต่างประเทศ การเปลี่ยนแปลงการใช้ลักษณนามอาจมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดี คือ ทำให้การสื่อสารสะดวก รวดเร็วขึ้น แต่มีข้อเสีย คือ นอกจากทำให้การใช้ภาษาผิดหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมให้การใช้ภาษาขาดความรอบคอบ พิถีพิถันและความประณีตเท่าที่ควรซึ่งอาจเป็นผลเสียต่อการใช้ภาษาในภาพรวมในอนาคตได้

อย่างไรก็ตาม ทางออกที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสมควรพิจารณาร่วมกันเพื่อดำเนินการต่อ ๆ ไป น่าจะเป็นแนวทางดังต่อไปนี้

1. การใช้ภาษาของหนังสือพิมพ์และการโฆษณาที่เป็นอยู่ สมควรยอมรับได้ในฐานะที่มีความจำเป็น และถือเป็นเอกสารลักษณ์ของสื่อประเภทนี้ ที่สามารถถือปฏิบัติได้โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ที่ไม่ออกนอกกรอบของความเป็น “ภาษาหนังสือพิมพ์” และ “ภาษาโฆษณา” ที่ดี

2. การใช้ภาษาของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ฯลฯ ที่นอกเหนือจากการโฆษณา คือ การใช้ภาษารูปแบบอ่านเข้าใจง่าย ผู้ดำเนินรายการต่าง ๆ พิธีกร และผู้ที่ได้รับเชิญไปร่วมของการถ่ายทอดสด โดยเฉพาะบรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ ในการถ่ายทอดสด คนดังทั้งปวง ควรเพิ่มความระมัดระวัง ความพอดีพิถีพิถันในการใช้ภาษา ด้วยการเตรียมตัวที่ดี มีการหาและศึกษาข้อมูลล่วงหน้าก่อนอ่านเข้าใจ ก่อนดำเนินรายการ ก่อนออกอากาศการเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการใช้ภาษา ห้ามเมื่อได้หมายถึง การใช้ลักษณะนามเพียงอย่างเดียว เพราะสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีอิทธิพลต่อการรับรู้ เรียนรู้ และการเลียนแบบค่อนข้างรวดเร็วและมากมาย

3. ผู้ที่มีหน้าที่ตอบคำถามหรือให้สัมภาษณ์สื่อต่าง ๆ ป่วย ๆ ซึ่งมักเป็นผู้หลักผู้ใหญ่หรือผู้นำในบ้านเมือง ไม่ว่าจะเป็นนักการเมืองหรือข้าราชการประจำที่สำคัญเท่า ควรตรวจสอบความสำคัญของการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา คือ น่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือผู้นำที่มี “มนต์เสน่ห์” ใน การใช้ภาษา เพื่อเป็นแก่น้ำให้ประชาชนลดละเลิกความ “มักง่าย” ใน การใช้ภาษา ที่ถือว่าบุคคลผู้ทรงเกียรติเหล่านี้เป็นบทบาทสูงกว่า สามารถสร้างศรัทธาได้มากกว่าบุคคลประเภทอื่น ๆ เพราะถ้าบุคคลระดับ รัฐมนตรี อธิบดี ยังใช้ลักษณะนามไม่เป็น ก็ป่วยการที่จะพูดถึง ชาวบ้านรัวๆ ตลาดจะใช้เป็น

4. ผู้ที่มีหน้าที่เป็นครูบาอาจารย์ตามสถานศึกษาต่าง ๆ ทุกระดับยิ่งต้อง ตระหนักถึงบทบาท ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบทั้งในฐานะเป็นแบบอย่างที่ดี ในการใช้ภาษาโดยปริยายแล้ว ยังต้องพยายามช่วยกันแก้ไขการใช้ภาษาที่ ผิดพลาดบ่อยครั้งของนักเรียน นักศึกษาด้วย ไม่ว่าครูหรืออาจารย์จะมีหน้าที่ สอนหนังสือในสาขาวิชาใด เลิก “โยนกล่อง” เรื่องปัญหาการใช้ภาษาของนักเรียน นักศึกษา ให้แก่ “ครุสอนวิชาภาษาไทย” รับไปเต็ม ๆ ฝ่ายเดียวได้แล้ว เพราะปัญหาการใช้ภาษาเป็นปัญหาร่วมกันของคนในชาติทุกฝ่ายทุกคน มิใช่ปัญหาเฉพาะของคนกลุ่มเดียวหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ถูกสมมุติว่ามีหน้าที่โดยตรง คือ “ครุสอนวิชาภาษาไทย” เช่นที่เคยคิด เดยกันไว้ และเคยยัดเยียดมาแต่ตั้งเดิมเท่านั้น

และประการสำคัญ หน้าที่ของครูบาอาจารย์มิใช่มุ่งสอนหนังสือหรือป้อนเนื้อหา สาขาวิชาของตนแต่ตามหลักสูตรเพียงอย่างเดียว แต่ต้องสอนสาระชีวิตให้นักเรียน นักศึกษาด้วย และสาระชีวิตล้วนหนึ่งของความเป็นมนุษย์ ก็คือทักษะการสื่อสาร ด้วยภาษาที่ดี มีรสนิยมแห่งเมือง

5. ประชาชนผู้ใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ควรเพิ่มความระมัดระวัง ความรอบคอบในการใช้ภาษาทั้งการพูดและการเขียน เพื่อป้องกันความ บกพร่องผิดพลาดในการสื่อสาร ถึงแม้ว่าความผิดพลาดบกพร่องนั้น ๆ อาจดูเป็น เรื่องเล็กน้อย และไม่ถึงกับทำให้เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร หรือทำให้การสื่อสาร เสียหาย แต่การใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องก็เป็นการลดเส้นที่ในตัวเองลงไปโดยไม่เหตุ โดยเฉพาะการใช้ลักษณนามจะไม่เกิดความผิดพลาดมากกว่า ถ้าใช้หนังสือ “ลักษณนาม” ฉบับราชบันฑิตยสถานเป็นคู่มือ

แต่ทั้งนี้ที่ได้ชื่อว่าเป็นเจ้าของภาษาไทยทุกคนจะต้องไม่นึกคิดแบบง่าย ๆ ว่า เรื่องการใช้ภาษาไม่เห็นจะมีความสำคัญเท่ากับการแก้ปัญหาปากท้อง ปัญหาเศรษฐกิจของชาติเลยนี่ เพราะถ้านักศึกษาเข่นนั้น ก็คงต้องยอมปล่อยให้ทุก ๆ ปัญหา ทุก ๆ เรื่องราว ในประเทศไทยนี้ ตกเป็นหน้าที่ของทุก ๆ ผู้เกี่ยวข้องโดยตรง จัดการเอง แต่คงต้องถามว่าใครคือผู้เกี่ยวข้องโดยตรงที่แท้จริงกันแล้ว ?

ເຫັນອຽດ

- 1 ຮາບັນທຶນທີ່ຕິດຢສດານ. ພຈນານກຸຽມຮັມນ້າຮາບັນທຶນທີ່ຕິດຢສດານ พ.ศ. 2525. (ກຽງເທິພາ : ບຣີ່ຫ້ອກຂ່າຍເຈົ້າຢູ່ທັນ (ອຈາ) ຈຳກັດ, 2538) ນ້ຳ 726.
- 2 ຮາບັນທຶນທີ່ຕິດຢສດານ. ລັກສນນາມ ລົມບໍລາຮາບັນທຶນທີ່ຕິດຢສດານ. ພິມພົກຮັງທີ 3. (ກຽງເທິພາ : ຮາບັນທຶນທີ່ຕິດຢສດານ, 2542), ນ້ຳ 81.
- 3 ເຮືອງເດືອງກັນ. ນ້ຳ (9).
- 4 ເຮືອງເດືອງກັນ. ນ້ຳ (10).
- 5 ພ.ຕ.ທຄູງຜະບອນ ໂປະກຊານະ. ລັກສນແສ້າດັບອຸຂອງພາສາໄກ. ພິມພົກຮັງທີ 2. (ກຽງເທິພາ : ທ່ານທຸນສ່ວນຈຳກັດ ບໍາຮຸງສ໌ສັນ, 2522), ນ້ຳ 15.
- 6 ວິລເລີຍມ ຄລີຟດັນ ດອດຕໍດ. ໄທຍ. ແປລໂດຍ ພລວງນິເພີພິຖາສරົງ (ຍວດຫີ່ ຖຸຕະໂກວິທ). (ພຣະນິກ : ພິມພົກໃນການພະຮະການເພີ້ງຄພນາຍສຸກເທິນ ນຸ້ນາດ ທ.ຈ. ເສັ່ຽນທີ 20 ກຣກກໍາມ 2517), ນ້ຳ 227 – 228.
- 7 ເດັກິນ ພັນຍຸດເຕິກິນອມວ. ແບ່ນເທິບຮະບນການເຮືອງຄໍາໃນພາສາໄກຢູ່ກັບພາສາໄກຢາຕຣູນ. ວິທຍານິພອ້ນປະຍຸງຄຸມຄືລົບຄາສຕ່ຽມທານັບທຶນ ສາຂາຈາກກົງການໄກຢາ (ກົງການ ບັນທຶນວິທີຢາລັຍ ມາວິທີຢາລັຍຄືລົບປາກ, 2525), ນ້ຳ 53 – 54. ອ້າງຈາກ Janice E. Saul. "Classifiers in Nung". Lingua 13. (Amsterdam : North - Holland Publishing Co., Ltd., 1965), pp.279 – 289.
- 8 "ຈັງ" ເປັນໜາທີ່ໄທຢານອກປະເທດໜີ່ທີ່ເຮືອກັນວ່າມີຄວາມໄກລ້າເດືອງກັບ ດັບໃນປະເທດໜີ່ທີ່ ຕື່ນຽນຂອງໜາຈັງອູ້ຢູ່ໃນແນທລາກວັງລື້ຂອງປະເທດຈີ່
- 9 ດຸງຢູ່ພວ. ຈຳນີໂຮຄສານ. ລັກສນນາມໃນພາສາຈັງ. (ກຽງເທິພາ : ຝາກວິຂາວພາສາໄກ ດະນະອັກສາຮາຄາສຕ່ຽມ ຈຸ່ພາລົງກຣົມມັກທີ່ວິທີຢາລັຍ, 2538), ນ້ຳ 1.
- 10 ເຮືອງເດືອງກັນ. ນ້ຳ 54 – 55.
- 11 ເຮືອງເດືອງກັນ. ນ້ຳ 40.
- 12 ດຳກົງຈົນໃນຕັວອ່າງເປັນສໍາເນົາຢູ່ຈົນແຕ່ຈົ່ງທັງໝາດຕາມສໍາເນົາຢູ່ຈົນ ທີ່ໃຫ້ໃນພາສາໄກຢາສ່ວນໄທຢູ່

- 13 ជិត្តា កំណងទកើយរតិ. គម្ពុរីរឹងវិនាក្សាងោ. ធម៌គ្រែងទី 10. (ក្រុងពេទា
: គុកឃ្លា, 2539), หน้า 78 – 79.
- 14 មតិខ្ល. 22 មីនាគម 2543, หน้า 1.
- 15 “បញ្ជា”. មតិខ្ល. 27 មីនាគម 2543, หน้า 2.
- 16 មតិខ្ល. 5 ឃុំរោចកំ 2543, ឃុំ 1.
- 17 ឱេងវរទោ គ្រុនី. មតិខ្ល. 13 ឃុំរោចកំ, ឃុំ 3.
- 18 ឱេងវរទោ គ្រុនី. មតិខ្ល. 5 ឃុំរោចកំ, ឃុំ 3.
- 19 វរាងន៍ សាមកែគ់ “ការត្រួតពិនិត្យការអនុបាយប្រាក្សាបាន” មតិខ្ល. 13
ឃុំរោចកំ 2543, ឃុំ 6.
- 20 ថីក ណាតជាំង. “រូបសិរីរ៉ូ : ឱុនខោង ឱុនແណេ ឱុបប្រែមាហល”. ខាងក្រោង
2000. 4 (30 ឃុំរោចកំ – 6 ឃុំរោចកំ 2543) : 3.
- 21 ខាងក្រោង. រាយបោកឱ្យ. ឈប់ទី 682 ប្រជាបក្សឱ្យ តើអីនិមិត្ត 2543
- 22 រាយការខ្លោនសាធារណីធមួយក្រុងក្រុង 11 ក្រោមប្រជាធិបតេយ្យ 23 មីនាគម 2543.
- 23 អូគ្ររន៍ បិតិដុំនៃនិមិត្ត និងរួមទៅរាយការ ពាណិជ្ជ. រាយការវិចិត្យរឹង
វិវាទនាការនៃភាពាសាអិនិមិត្តនៃក្រុងពេទា (ព.ស.2387 – 2527).
- (ក្រុងពេទា: ឃុំរោចកំ 2528), ឃុំ 25.
- 24 មតិខ្ល. 22 មីនាគម 2543, ឃុំ 15.
- 25 មតិខ្ល. 23 មីនាគម 2543, ឃុំ 9.
- 26 ខ្លោន. 14 មីនាគម 2543, ឃុំ 5.
- 27 មតិខ្ល. 13 មីនាគម 2543, ឃុំ 15.
- 28 មតិខ្ល. 3 ឃុំរោចកំ 2543, ឃុំ 32.
- 29 មតិខ្ល. 29 មីនាគម 2543, ឃុំ 13.
- 30 មតិខ្ល. 5 ឃុំរោចកំ 2543, ឃុំ 7.
- 31 ឃុំរោចកំ ិសមគ្រប់គ្រប់មិនិកនៃអ៊ីកូស់ពេរស ហេរវិល វិវេរុទ
- 32 មតិខ្ល. 17 ឃុំរោចកំ 2543, ឃុំ 18.